

Publicerad 2008-09-28 09:19 av Expanimo

Frukten får du skörda

står närmare branten
av min egen ruin

tiden står still
medan minnen
lever mitt liv

igen

plågar med det
som inte var
men borde

livet är
hundra kugghjul
som ska stämma

delade ögonblick
etsar sig
allt för lätt

fast

vem styr
du eller jag
kanske gudarna

vinet dricker jag
skrattar inte mer

känner bara
jag är här
det andra
är förspillt

i min egen rosenträdgård

för den är
igenvuxen nu
det som är sått
är sått

frukten får du skörda

frukten
av det förspilda

vacker är du
när du sveper förbi

stannar till och undrar
över meningen
med allt

detta förstenade

ett stenmonument
av tusen stenar

vacker är du

men vet du.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Expanimo med Poeter.se id #11968 innehar upphovsrätten